

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 46/25

Luxemburg, 10 aprilie 2025

Hotărârea Curții în cauza C-481/23 | [Sangas]¹

Statul membru în care își are reședința o persoană căutată nu poate refuza executarea unui mandat european de arestare prin care se urmărește să se asigure prezența în continuare a acestei persoane la un proces penal

Executarea nu va putea fi refuzată nici dacă faptele care constituie infracțiunea săvârșită de persoana căutată nu sunt de competența acestui stat membru în conformitate cu dreptul său penal

În anul 2022, Curtea Centrală spaniolă l-a condamnat pe un resortisant spaniol, care locuiește în România, în calitate de coautor al unei infracțiuni de evaziune fiscală privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) aferentă vânzării de hidrocarburi în valoare de peste 100 de milioane de euro. Acestuia i-au fost aplicate mai multe pedepse cu închisoarea, precum și amenzi foarte mari.

După ce inculpatul a anunțat că va ataca condamnarea în fața Curții Supreme spaniole, acestuia i-a fost refuzată încuviințarea deplasării în țara de reședință. În pofida acestei interdicții, inculpatul a fost localizat la frontiera croată, în timp ce se deplasa către România. Curtea Centrală a emis, așadar, în aprilie 2022, un mandat european de arestare prin care a dispus căutarea, arestarea și plasarea în detenție a inculpatului.

În aprilie 2023, o instanță română a refuzat să execute acest mandat de arestare. Ea a reținut că inculpatul, care dovedise o ședere continuă și legală pe teritoriul român, nu dorea să fie predat autorităților judiciare spaniole. Pe de altă parte, acțiunea penală era prescrisă în temeiul dreptului român.

Curtea Centrală consideră că condițiile necesare pentru a putea invoca aceste motive de neexecutare facultativă a respectivului mandat de aretare nu sunt îndeplinite. Prin urmare, ea a cerut Curții de Justiție să interpreteze Decizia-cadru privind mandatul european de arestare².

În hotărârea sa, **Curtea confirmă poziția Curții Centrale.**

Astfel, potrivit deciziei-cadru, **autoritatea judiciară a statului membru de executare** poate refuza să execute un mandat european de arestare atunci când acesta a fost emis în scopul **executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate**. Această posibilitate impune **însă** ca **persoana căutată să fie rezidentă a statului membru de executare** și ca acesta din urmă **să se angajeze să execute** această pedeapsă sau măsură de siguranță în conformitate cu dreptul său intern.

Or, în cazul examinat, **mandatul de arestare nu a fost emis în acest scop**, ci pentru **a asigura în continuare prezența inculpatului** la procesul penal care se află încă pe rolul instanțelor spaniole.

În ceea ce privește **prescripția acțiunii penale în temeiul dreptului român**, Curtea arată că, pentru a putea invoca acest motiv de refuz, **este necesar ca faptele să fie de competența statului membru de executare** în conformitate cu dreptul său penal, **ceea ce nu pare să se întâmple în cauză**. Astfel, Curtea Centrală a arătat că

toate faptele fuseseră săvârșite în Spania și constituiau infracțiuni de evaziune fiscală care aduc atingere intereselor economice ale acestui stat membru.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

² [Decizia-cadru 2002/584/JAI](#) a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin [Decizia-cadru 2009/29/JAI](#) a Consiliului din 26 februarie 2009.